

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Беркути Тамари Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII, частини першої статті 37 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII

м. К и ї в
6 вересня 2018 року
№ 263-1(II)/2018

Справа № 3-288/2018 (4002/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Беркути Тамари Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами, частини першої статті 37 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Беркута Т.С. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889), частини першої статті 37 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723).

Як вбачається з матеріалів справи, автор клопотання, обіймаючи посаду головного спеціаліста сектору матеріально-побутового обслуговування ветеранів війни та інвалідів управління праці та соціального захисту населення Полонської районної адміністрації, отримував пенсію по інвалідності, призначену згідно із Законом України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (далі – Закон № 1058). Після звільнення з посади Беркута Т.С. 18 липня 2017 року звернулася до Шепетівського об’єднаного управління Пенсійного фонду України Хмельницької області (далі – Управління) із заявою про переведення її з пенсії по інвалідності, призначеної відповідно до Закону № 1058, на пенсію по інвалідності згідно зі статтею 37 Закону № 3723. Управління відмовило у здійсненні такого переведення у зв’язку з тим, що Закон № 3723 втратив чинність; нормами Закону № 889 проведення перерахунку пенсії не передбачено. Не погодившись із рішенням Управління, Беркута Т.С. оскаржила його в судовому порядку.

Полонський районний суд Хмельницької області постановою від 16 серпня 2017 року позов Беркути Т.С. задовольнив, визнавши протиправною відмову Управління у здійсненні переведення її з пенсії по інвалідності, призначеної відповідно до Закону № 1058, на пенсію по

інвалідності згідно зі статтею 37 Закону № 3723. Постановою Вінницького апеляційного адміністративного суду від 16 листопада 2017 року постанову Полонського районного суду Хмельницької області від 16 серпня 2017 року скасовано.

Верховний Суд постановою від 10 квітня 2018 року касаційну скаргу Беркути Т.С. залишив без задоволення, постанову Вінницького апеляційного адміністративного суду від 16 листопада 2017 року – без змін, зазначивши, що обов'язковою умовою для збереження у особи права на призначення пенсії відповідно до статті 37 Закону № 3723 після 1 травня 2016 року є дотримання сукупності вимог, визначених частиною першою вказаної статті та розділом XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, а саме: щодо віку, страхового стажу, стажу державної служби. Беркута Т.С. станом на 1 травня 2016 року мала достатній (необхідний) стаж державної служби, однак не мала права на призначення пенсії відповідно до статті 37 Закону № 3723 на підставі пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, оскільки на час звернення до Управління з відповідною заявою не досягла пенсійного віку.

На думку автора клопотання, застосування Верховним Судом в остаточному судовому рішенні у його справі статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, частини першої статті 37 Закону № 3723, а також частини першої статті 26 Закону № 1058 суперечить статті 46 Конституції України.

Обґрунтовуючи свою позицію, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, Закону № 889, Закону № 3723, Закону № 1058, Постанову Кабінету Міністрів України „Деякі питання пенсійного забезпечення окремих категорій осіб“ від 14 вересня 2016 року № 622, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша); якщо суб’єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв’язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що Беркута Т.С. вичерпала всі національні засоби юридичного захисту, що підтверджується наявністю постанови Верховного Суду від 10 квітня 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у її справі.

Беркута Т.С. повторно звернулася з конституційною скаргою до Конституційного Суду України 1 серпня 2018 року, тобто пропустила строк її подання, встановлений пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Той факт, що автор клопотання вже звертався до Конституційного Суду України з конституційною скаргою з аналогічного питання і після її повернення керівником Секретаріату Конституційного Суду України подав виправлену конституційну скаргу, не може вказувати на дотримання ним строку подання конституційної скарги, оскільки Законом України „Про Конституційний Суд України“ передбачена можливість повторного звернення до Конституційного Суду України з дотриманням вимог цього закону, зокрема щодо строку подання конституційної скарги.

Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги Беркута Т.С. не висловила.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Отже, автор клопотання, звертаючись до Конституційного Суду України та стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен обґрунтувати зміст і вимоги конституційної скарги.

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Беркута Т.С. не навела обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889, частини першої статті 37 Закону № 3723, а лише висловила незгоду із законодавчим регулюванням питання пенсійного забезпечення державних службовців. Фактично автор клопотання оскаржує обґрунтованість судових рішень, які набрали законної сили, і намагається здійснити перевірку їх законності.

Однак за змістом статті 150 Конституції України, статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Конституційний Суд України не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними норм законодавства.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про необґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень

Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Беркути Тамари Степанівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, пунктів 10, 12 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами, частини першої статті 37 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**